

Abstrakt

Práce se zabývá problematikou tělesného otisku v umění šedesátých a sedmdesátých let. Časové vymezení se opírá především o vybranou tvorbu sochařky Evy Kmentové (1928-1980), v níž je fenomén tělesného otisku zastoupen. Problematika otisku je v práci uchopena v širším kontextu a vychází z dvou klíčových zahraničních prací, jednak z práce George Didi-Hubermana *Le Ressemblance par contact*, jednak z teoreticky obsáhlého katalogu *Formless: A User's Guide* výstavy L'informe připravené Rosalind Krauss a Yve-Alain Bois.

Práce ukazuje možný pohled na otisk jako dialektický fenomén vzniklý na základě setkání beztvarosti – neforemné hmoty a tvaru – otiskovaného objektu. Pro hlubší pochopení východisek tvorby Evy Kmentové je do práce zařazena i kapitola shrnující proměny československého informelu v druhé polovině padesátých a počátku šedesátých let, ukazující k možným východiskům autorčiny tvorby. V rámci pojetí indexikální hodnoty otisku se práce obrací k fotografii a jejímu definování Rolandem Barthesem. Je konstatováno, že jak fotografie, tak fyzický otisk do trojrozměrné hmoty sdílejí Barthesem vymezené hodnoty.

Vybrané práce Evy Kmentové z konce šedesátých let a počátku let sedmdesátých jsou podrobeny hlubší analýze z pohledu otisku. Práce se naopak nevěnuje autorčině biografii ani se nesnaží její tvorbu uchopit v celistvosti. Autorčiny specifické postupy jsou vymezeny také v konfrontaci s tvorbou jiných autorů, pohybujících se v daném kontextu otisku.